

Ավետիք Իսահակյան

Մեղեդիներով գարունն է փթթել

Մեղեդիներով գարունն է փթթել,
Անհուն հայացքով ժպտում է արև.
Կարծես դաշտերը թուխալը չի պատել,
Չի կախվել ծառից մահագույն տերև:

Պառկել է մեջքին ծովը անդորրիկ,
Լայն – լայն բացել է աչքերը ծավի,
Կարծես չի պայթել այնտեղ փոթորիկ,
Եվ հետքն իսկ չըկա բեկված մի նավի:

Մանուկներն ուրախ՝ դալար մարգերում
Երգում են, պարում՝ գիրկ գրկի փարած.
Կարծես աշխարհում չի թափվել արյուն,
Չի եղել երբեք լաց ու կոտորած ...

1922

Վենետիկ